

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/ 413 /2018/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

83/2019. (II. 28.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) a panaszos¹ 2018. november 15-én, elektronikus úton előterjesztett **panaszát** a 2019. február 28-án megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – F. város Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedés nem történt, valamint alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2018. november 15-én, elektronikus úton terjesztett elő panaszt a vele szemben 2018. november 14-én foganatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatban.

I.

1) A panaszos beadványában előadta, hogy 2018. november 14-én, B. városban, a Sz. utcában megállította egy rendőr. A panaszost az intézkedő rendőr megkérdezte, hogy tudja-e, hogy miért állították meg, erre azt válaszolta a panaszos, hogy igen tudja, a kezében volt a mobiltelefonja miközben vezetett. Az intézkedő rendőr tájékoztatta a panaszost, hogy 10.000 forint helyszíni bírságot szab ki rá, ezt a panaszos elismerte és mondta, hogy kifizeti. A panaszos továbbá előadta, hogy az intézkedő rendőr elkérte a panaszos iratait és visszaült a rendőrautójába. Ezt követően az intézkedő rendőr aláíratott két papírt a panaszossal, aki kérte az intézkedő rendőrt, hogy igazolja magát. A panaszos előadása alapján azt a választ kapta, hogy „nekem ezt miért kell tudnom és különben is mit akarok azzal?” A panaszos elmondta, hogy joga van tudni, hogy ki intézkedett vele szemben, erre az intézkedő rendőr szinte érthetetlenül elsodorta az azonosító számát és visszament a rendőrautóhoz. A panaszos továbbá előadja, hogy a rendőr gúnyosan visszaszólt neki, hogy „Auf wiedersehen!”. Ezek után a panaszos észrevette, hogy a helyszíni

1 Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

bírság nyomtatványon más azonosító szerepel, mint amit a rendőr elmondott neki. A panaszos továbbá sérelmezi azt, hogy M. L. és kollégája szabálytalanul, hiányos egyenruhában végezte az intézkedést. A panaszos előadása alapján, sapka nélkül, az úttesten állva végezték az intézkedést. Továbbá előadja a panaszos, hogy az intézkedés idejében szinte már sötét volt, de ennek ellenére sárga fényvisszaverő mellény nélkül végezték az intézkedést. A panaszos sérelmezi a szabálytalan intézkedést, a rendőrök hiányos egyenruháját, valamint a tiszteletlen viselkedésüket vele szemben.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az illetékes rendőri szervtől, valamint kérte az ügygel kapcsolatos rendőrségi dokumentumok és a konkrét kérdésekkel kapcsolatos rendőrségi álláspont megküldését.

1) 2019. január 23-án M. L. r. ftörm. az alábbi jelentést készítette.

R. ftörm. jelenti, hogy 2018. november 14-én 16 óra 35 perckor B. városban az A. utcában saját kezdeményezésére intézkedés alá vonta a panaszost, mivel oly módon vett részt a közúti közlekedésben, hogy járművezetés közben kézből tartott mobiltelefont használt.

Az intézkedésben K. R. r. ftörm. vett még részt, aki biztosította a rendőri intézkedést.

R. ftörm. az intézkedést a napszaknak megfelelő köszönési módon kezdte meg, továbbá közölte a nevét és az azonosítóját. Az intézkedés okát tárgyilagosan és határozottan közölte a panaszossal, mivel az intézkedés nemtől és életkortól függetlenül, pártatlanul, illetve jogszerűen és szakszerűen került végrehajtásra.

R. ftörm. az intézkedés során a panaszost igazoltatás alá vonta, ennek során a panaszos és az általa vezetett jármű a körözési nyilvántartó rendszerben ellenőrzésre került, majd a panaszossal szemben alkoholszonda került alkalmazásra, ami negatív értéket eredményezett. Ezt követően r. ftörm. tájékoztatta a panaszost az általa elkövetett szabálysértésről, amit a panaszos elismert és tudomásul vett.

R. ftörm továbbá jelenti, hogy a panaszos az intézkedés során nyugodt és együttműködő volt, az intézkedés befejezése után megkérdezte K. R. r. ftörm.-től, hogy elkérheti-e a jelvényt, amit r. ftörm.-nek, amit r. ftörm. szóban, a nevével együtt megadott a panaszosnak.

R. ftörm. előadása alapján a panaszos részére kiszabott helyszíni bírságszelvényt K. R. r.ftörm. töltötte ki és ő is adta át a panaszos részére.

R. ftörm. jelentése szerint ő és K. R. r. ftörm. az intézkedés során mindketten a rendőrség által rendszeresített 12M típusú bevetési szolgálati öltözküket – amelyen láthatósági mellény volt–, illetve az ehhez rendszeresített szövetsapkát viselték.

R. ftörm. továbbá előadja, hogy az intézkedést panaszossal szemben határozott hangnemben hajtotta végre, sértő, oda nem illő mondat nem hangzott el tőle. R. ftörm.- nek a helyszínen a panaszos nem sérelmezte a rendőri intézkedést, azonban a 10.000 forint-os helyszíni bírságra azt mondta, hogy „ezért a szabálysértésért a 10.000 forint igencsak magas összeg”.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) és a 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – **megállapította, hogy a rendőri fellépés és intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) Szabadság és Felelősség fejezetének II. cikkében foglalt emberi méltósághoz való jogát, valamint XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.**

1) A Testület elsőként azt értékelte, hogy a rendőrség a panaszost indokoltan, kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában vonta-e intézkedés alá.

A panaszos beadványában előadta, hogy 2018. november 14-én, B. városban, a Sz. utcában megállította egy rendőr. A panaszost az intézkedő rendőr megkérdezte, hogy tudja-e, hogy miért állították meg, erre azt válaszolta a panaszos, hogy igen tudja, a kezében volt a mobiltelefonja miközben vezetett.

A rendőrség tájékoztatása alapján R. ftörm. 2018. november 14-én 16 óra 35 perckor B. városban, az A. utcában saját kezdeményezésére intézkedés alá vonta a panaszost, mivel oly módon vett részt a közúti közlekedésben, hogy járművezetés közben kézben tartott mobiltelefont használt. R. ftörm. az intézkedés során a panaszost igazoltatás alá vonta, ennek során a panaszos és az általa vezetett jármű a körözési nyilvántartó rendszerben ellenőrzésre került, majd a panaszossal szemben alkoholszonda került alkalmazásra, ami negatív értéket eredményezett. Ezt követően r. ftörm. tájékoztatta a panaszost az általa elkövetett szabálysértésről, amit a panaszos elismert és tudomásul vett.

Az Rtv. 1. §-ának (2) bekezdés 4. pontja szerint a rendőrség az Alaptörvényben, az e törvényben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében közlekedési hatósági és rendészeti feladatokat lát el. Az Rtv. 11. §-ának (1) bekezdése szerint a rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni, az előjárója utasításainak – az Rtv.-ben foglaltak figyelembevételével – engedelmességgel, a közbiztonságot és a közrendet, ha kell, élete kockáztatásával is megvédeni.

Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő, vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyen a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Szolgálati Szabályzat 9. §-a szerint a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki, vagy helyszíni bírság kiszabása helyett – ha a szabálysértési eljárásról szóló törvényben megállapított feltételek fennállnak – szóbeli figyelmeztetést alkalmaz.

Tekintettel arra, hogy az intézkedő rendőrök közlekedésrendészeti ellenőrzés során jártak el, a Testület utal az Rtv. 44. §-ára, amelynek (1) bekezdés b) pontja szerint a rendőr az Rtv.-ben és a külön jogszabályban meghatározott közlekedésrendészeti feladatának ellátása során a közlekedési rendszabályok megtartását, a közlekedés szabályszerűségét – a jogszabályban meghatározottak alapján – ellenőrizheti.

A közlekedésrendészeti intézkedés során tehát a rendőrség ellenőrizheti a közlekedési rendszabályok megtartását. Ez az intézkedési jog a rendőrséget minden esetben (akkor is, ha egyébként jogsértésre utaló körülményt nem tapasztal) megilleti.

A rendőrség által hivatkozott és észlelt szabályszegéssel összefüggésben továbbá a Testület utal a KRESZ vonatkozó rendelkezéseire. A KRESZ 3. § (1) szerint: Aki a közúti közlekedésben részt vesz, köteles a) a közúti forgalomra, valamint a közútnak és környezetének a védelmére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket megtartani; b) a közúti jelzések rendelkezéseinek, továbbá a forgalom irányítására, ellenőrzésére jogosultak utasításainak eleget tenni; c) úgy közlekedni, hogy a személy- és vagyónbiztonságot ne veszélyeztesse, másokat közlekedésükben indokolatlanul ne akadályozzon, és ne zavarjon.

A Testület arra a megállapításra jutott, hogy az intézkedő rendőrök megfelelően jártak el, mivel észlelték, hogy a panaszos cselekményével megszegte a KRESZ 3. § 2) bekezdésben foglaltakat, amely alapján a gépkocsi vezetője menet közben kézben tartott mobil rádiótelefont nem használhat. A kétkerekű, továbbá gépkocsinak nem minősülő háromkerekű jármű vezetője menet közben - ideértve a forgalmi okból történő megállást is - kézben tartott mobil rádiótelefont nem használhat. Erre való tekintettel az egyes közlekedési szabálysértések miatt alkalmazandó szabálysértési pénzbírság, illetve helyszíni bírság kötelező mértékéről, valamint a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló

2012. évi II. törvénnyel összefüggő egyes kormányrendeletek módosításáról szóló 63/2012 (IV. 2.) Korm. rendeletben meghatározott kötelezően kiszabandó bírság összegével kapcsolatban. (Korm. rendelet 6. melléklete) is tájékoztatást adtak a panaszosnak. A panaszos is elismerte beadványában, hogy kézben tartva használta a mobiltelefonját, illetve a helyszíni bírságot is kifizette.

A Testület a vonatkozó jogszabályhelyek ismertetését követően utal töretlen gyakorlatára, amely szerint valamely cselekmény tényállásszerűségét kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv.-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem veheti át a szabálysértési hatóság szerepét, azonban ha nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló cselekmény értékelését – akkor, amikor a rendőrség az intézkedés jogalapjaként szabálysértés elkövetésére hivatkozik – az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki. A fentiek alapján a Testület azt vizsgálta, felmerülhetett-e bármely jogellenes cselekmény elkövetésének olyan fokú gyanúja, amely a rendőrség oldalán intézkedési kötelezettséget keletkeztethetett.

Mindezek alapján a Testület megítélése szerint a szabálysértés elkövetésének gyanúja bizonyosan olyan körülmény, amely a közrend védelme érdekében az Rtv. idézett 13. §-a alapján intézkedési kötelezettséget keletkeztetett. A rendőrség továbbá megfelelő jogszabályi felhatalmazás birtokában járt el akkor, amikor a panaszossal szemben az Rtv. 44. §-a alapján közlekedésrendészeti intézkedést foganatosított. A Testület megállapítása szerint a jogszerű rendőri fellépéssel nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

2) A Testület ezt követően a rendőrök szolgálati fellépésének a módját vizsgálták.

A panaszos sérelmezte a rendőrök szolgálati fellépésének módját és azonosítási kötelezettségük teljesítésének elmulasztását. A panaszos továbbá előadta, hogy kérte az intézkedő rendőrt, hogy igazolja magát. A panaszos előadása alapján azt a választ kapta, hogy „nekem ezt miért kell tudnom és különben is mit akarok azzal?” A panaszos elmondta, hogy joga van tudni, hogy ki intézkedett vele szemben, erre az intézkedő rendőr szinte érthetetlenül elsodorta az azonosító számát és visszament a rendőrautóhoz. A panaszos továbbá sérelmezi azt, hogy M. L. és kollégája szabálytalanul, hiányos egyenruhában végezte az intézkedést. A panaszos előadása alapján, sapka nélkül, az úttesten állva végezték az intézkedést. Továbbá előadja a panaszos, hogy az intézkedés idejében szinte már sötét volt, de ennek ellenére sárga fényvisszaverő mellény nélkül végezték az intézkedést.

A rendőrség tájékoztatása szerint az intézkedés kezdetén, R. ftörm. az intézkedést a napszaknak megfelelő köszönési módon kezdte meg, továbbá közölte a nevét és az azonosítószámát. Az intézkedés okát tárgyilagosan és határozottan közölte a panaszossal, mivel az intézkedés nemtől és életkortól függetlenül, pártatlanul, illetve jogszerűen és szakszerűen került végrehajtásra. R. ftörm továbbá jelenti, hogy a panaszos az intézkedés során nyugodt és együttműködő volt, az intézkedés befejezése után megkérdezte K. R. r. ftörm.-től, hogy elkérheti-e a jelvéyszámát r. ftörm.-nek, amit r. ftörm. szóban, a nevével együtt megadott a panaszosnak. R. ftörm. jelentése szerint ő és K. R. r. ftörm. az intézkedés során mindketten a rendőrség által rendszeresített 12M típusú bevetési szolgálati öltözküket – amelyen láthatósági mellény volt –, illetve az ehhez rendszeresített szövetsapkát viselték.

a) Az Rtv. 20. § (1) bekezdése alapján a rendőrt az intézkedés során a) az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye vagy b) szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja. (2) A rendőr az intézkedés megkezdése előtt - ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor - köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről.(3) A rendőr köteles – ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti – intézkedése megkezdése előtt szolgálati

igazolványát vagy azonosító jelvényét felmutatni. Ha a rendőr szolgálati igazolványának vagy azonosító jelvényének felmutatása az intézkedés megkezdése előtt veszélyeztetné az intézkedés eredményességét, úgy azt az intézkedés befejezésekor köteles felmutatni. (4) Ha a rendőr egyenruhát visel, de az intézkedés során azonosító jelvénye nem látható, vagy azt nem viseli, akkor a ruházatán azonosító jelvényének számát jól láthatóan fel kell tüntetni.

Az Rtv. idézett bekezdése egyértelműen rendelkezik: az intézkedő rendőröknek az intézkedés megkezdése előtt egyebek mellett, a rendőri intézkedés eredményességét veszélyeztető körülmény hiányában nevüket és azonosító számukat, illetve az intézkedés célját közölniük kell.

Az előadások közötti ellentmondást további bizonyítékok hiányában nem lehetett feloldani, így a Testület nem tudott megnyugtatóan állást foglalni abban a kérdésben, hogy rendőrök betartották-e az Rtv. 20.§ előírásait.

A 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet a rendőrség szolgálati szabályzatáról 4. § (1) bekezdése értelmében a rendőr az intézkedést - ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti - a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha egyenruhát visel tisztelgéssel, és a tervezett intézkedés megjelölése és célja, valamint neve és azonosító száma közlésével kezdi meg. Az intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt - ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti - szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét is felmutatja.

Abban a kérdésben, hogy a rendőrök nem megfelelően teljesítették a szolgálati fellépésüknek a módját a Testület nem tudott állást foglalni, mivel a panaszosi és rendőri álláspont között olyan mértékű ellentmondás feszült, amelyet a Testület - korlátozott eszköztárára tekintettel - nem tudott feloldani, így a történetek rekonstruálására nem volt lehetősége.

b) A rendőrség tájékoztatása szerint az intézkedő rendőrök 10M mintázatú, rendészeti gyakorlóöltözetet viseltek intézkedő járőrként.

A 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet a rendőrség szolgálati szabályzatáról 102. § (1) bekezdése szerint az egyenruha viselésére jogosult csak a rendszeresített egyenruházati felszerelést viselheti. (2) A szolgálati előjáró köteles ellenőrizni, hogy a rendőr által viselt ruházat állapota megfelelő-e, a ruházat tiszta-e. (3) A szolgálati előjáró gondoskodik arról, hogy az állomány szolgálati öltözetét és felszerelését megfelelő körülmények között, a szolgálati helyén tudja tárolni.

14/2016. (V. 10.) BM rendelet a belügyminiszter irányítása alá tartozó szervek egyenruha-ellátásra jogosult személyi állományának ruházati és öltözködési szabályzatáról, valamint a különleges foglalkoztatási állomány ruházati, fegyverzeti, kényszerítőeszköz- és világítástechnikai felszereléséről 49.§-a alapján a szolgálati jelvényt a szolgálati, a gyakorló-, valamint a speciális ruházaton és a láthatósági átvetőn kell viselni. (2) A hivatásos állomány a szolgálati jelvényt - a (3) és (4) bekezdésben foglalt kivétellel - az egyenruházati felsőruházatok mellzsebén, bal oldalt a zsebfedő alatt, a rögzítő gombjára gombolva, annak hiányában képzeletbeli helyére tűzve viseli. A szolgálati jelvényt a zsebtakaró alsó széle alá úgy kell feltűzni, hogy az a zseb függőleges középvonalával egybeessen. (3) Kizárólag a testvédő készlet használatakor a rendőrség igényjogosult állománya a szolgálati jelvényt a testpáncél alatt, a legkülső ruházat bal karjának tasakjában köteles hordani. A fentiek alapján a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a rendőrök ruházata megfelelt az előírásoknak.

Abban a kérdésben, hogy a rendőrök nem megfelelően teljesítették a szolgálati fellépésüknek a módját a Testület nem tudott állást foglalni, mivel a panaszosi és rendőri álláspont között olyan mértékű ellentmondás feszült, amelyet a Testület – korlátozott eszköztárára tekintettel – nem tudott feloldani, így a történetek rekonstruálására nem volt lehetősége.

Minderre tekintettel a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme a rendőrök szolgálati fellépésének módjának és azonosítási kötelezettségük teljesítésének elmulasztásának tekintetében nem megállapítható, mivel a Testület nem tudott megnyugtatóan állást foglalni.

4)A Testület vizsgálta a panaszossal szemben alkalmazott hangnemet és bánásmódot.

A panaszos a beadványában előadta, hogy kérte az intézkedő rendőrt, hogy igazolja magát. A panaszos előadása alapján azt a választ kapta, hogy „nekem ezt miért kell tudnom és különben is mit akarok azzal?” A panaszos továbbá előadja, hogy a rendőr gúnyosan visszaszólt neki, hogy „Auf wiedersehen!”.

A rendőrségi tájékoztatás alapján r. ftörm. továbbá előadja, hogy az intézkedést panaszossal szemben határozott hangnemben hajtotta végre, sértő, oda nem illő mondat nem hangzott el tőle.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdés második mondata szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. A rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerül – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelem és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, az államszervezetben belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel összhangban ugyanis az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számon kérhetőség lehetőségeit is megteremtve.

A Testület ezzel kapcsolatban szükségesnek tartja kiemelni a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexét, amelynek 1. pontja előírja: a rendőr „önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.” Az 5. pont szerint: „a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit (...) indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz (...) megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint „tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület továbbá jelen esetben is irányadónak tartja a korábbi állásfoglalásaiban [lásd pl. a 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás indokolása II. részének 3. pontját] megfogalmazottakat, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, így az államszervezetben belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is

támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számon kérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

Abban a kérdésben, hogy a rendőrök nem megfelelő hangnemet és bánásmódot alkalmaztak volna a panaszossal szemben, a Testület nem tudott állást foglalni, mivel a panaszosi és rendőri álláspont között olyan mértékű ellentmondás feszült, amelyet a Testület – korlátozott eszköztárára tekintettel – nem tudott feloldani, így a történetek rekonstruálására nem volt lehetősége. A Testület megjegyzi, hogy a büntetés mértékéről szóló tájékoztatás vonatkozásában, a jogszabályi kötelezettségének tett eleget a rendőr, nem fenyegette a panaszost.

Minderre tekintettel a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelme a rendőrök által alkalmazott nem megfelelő hangnem és bánásmód tekintetében nem megállapítható, mivel a Testület nem tudott megnyugtatóan állást foglalni.

IV.

A Testület a fentiekben kifejtettek alapján arra a következtetésre jutott, hogy 2018. november 14-én, a szabálysértés elkövetésének gyanúja bizonyosan olyan körülmény, amely a közrend védelme érdekében az Rtv. idézett 13. §-a alapján intézkedési kötelezettséget keletkeztetett. A rendőrség továbbá megfelelő jogszabályi felhatalmazás birtokában járt el akkor, amikor a panaszossal szemben az Rtv. 44. §-a alapján közlekedésrendészeti intézkedést foganatosított. A Testület megállapítása szerint a jogszerű rendőri fellépéssel nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga. Minderre tekintettel a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme a rendőrök szolgálati fellépésének módjának és azonosítási kötelezettségük teljesítésének elmulasztásának tekintetében nem megállapítható, mivel a Testület nem tudott megnyugtatóan állást foglalni. A Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelme a rendőrök által alkalmazott nem megfelelő hangnem és bánásmód tekintetében nem megállapítható, mivel a Testület nem tudott megnyugtatóan állást foglalni

Budapest, 2019.február 28.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes, előadó testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag